וביעתא וכו',

ל בכת"י נוסף: סיסין, (ז פי' ענין חיפוש. ערוך

ערך בק ב], ט) פי' מאים

ומאשה, י) ס"א ולישדי, יא) בכת"י במייהו,

יב) בערוך ערך למר ד גווא,

(דלעיל) היינו קדחת ששורף אותו מבחוץ ולמרא גווא הוא קדחת ששורף אותו

מבפנים, יג) מלשון הבורית והאהל. רש"ל, יד) [ויקרא

פרק כב ז], עו) ל"ל במור. רש"ש, עו) פי קדחת,

ביניסת. דג: ונטוייה בנורת דבי נפחת. יללנו בגחלים שלפני ל) בכמ"י ודטרה, הנפח: מית דבי נפחת. אותם שמכבה בהן את הברזל: ליפתח ב' [ב"ב נה: ב"מ פו.], הולים שמים לובית של יין לשתייתו כלומר ישתה הולעגן, זו מיל ליכול הפואה שהיין רפואה הולעגן, זו מיל ליכול הפואה ביני הייור ונטייפיה אסלס קלחי דכרבא. יטיפנו על שלשה קלחי כרוב בכלי: ביניסא. דג: ונטוייה בנורא דבי נפחא. יללנו בגחלים שלפני 🕉 בכמיי לרי: ולמה דחפשר. לו ברפוחה חחרת או להתחפק בחוליו: ניפקה יין טוב חמיד הרבה: לא אחי קמי דמר. לשאל רפוחה שהיין רפוחה לו: לרושחתת. מחתוניות: חקוקית.

עשב ששמו קקול"י: אילוא. אלואי"ן: אספרכא. כסף חי: מרסכא. קוגילו"ן והוא מפסולת הכסף מקום שחופרין כסף מן הקרקע ויולקים אותו ומעלה ריתחא והוא מרתכא: חומרתא דפילון. בוטו"ן שהנשים תולות בלואריהן של זהב או של כסף ונותן בו שמן שמעורב בו מין בושם ששמו פילון ודומה לעלי גפנים כדתניא בת"כיד) שלא יערב קימוס מו) במר מי גלובקיא בשמן עלי גפנים בפילון: ושייפה דהמימהה. לוחת יונים ולשון מורי לואת תרנגולין: ונינקיט. כל אלו: בשחקי דכתנא. שהם קרים בקייטא: ובדעמר גופנא. שהן חמים בסתוח וישים בחותו אשפונט"א מקום: לשגרונא. חולי הירכים והקלבוסת שקורין הנק"א: פחיא ישרים. כני תנח ליר דגים קטנים: פשמ"ר. התעלף. ולגנדרים שחין זמני אהא מטחהא. טרנפרי"ר [טינפרי"ר]. יגלגלו ששים תווחים יגלגלו ששים פעמים על ירך זה למעלה בקילבוסת שקורין הנק"א: לוריי"ר. דפנה. בי"ש. גרגירים, פרי למרסא. אבן הגדילה בגיד ועולרת השתן: ניטופייתת. טיפות: משחת אורוג"א. גרגיר (צמח). דכופרא. פסולת של זפת והוא פוליאו"ל [פוליו"ל]. עיטרן: אילרא דכרתי. סחיטת כרישין: חמרא נקידא. יין נקי: אונא דויקא. אוון של נוד: חוטא דוכוריסה דשדמים דומה בת דומה. חוט של זהורית שטוחתו חשה חשודה בת חשודה: אסיסגא יבישחא. על סנה יבש: ונעיין בחומרתה דנפקה מיניה. יהה זהיר בהבן היולהת ממנו לשומרה: דמעלי לכולהו למרי. חולי שקורין שו פיוור"י: גריבי. סאין: סופלי. תמרים: אטרף אדרא. גרעיני עלין של עך ששמו אדר: משיכלי. עריבות: וכי שתי. דקיימא לן הרוחץ בחמין שותה מהם והם רפואה לו במסכת שבת (דף מא.): ממיא דחדרת. לישתי חבל ממיח דסופלי לא לישתי: דמעקרי. עושין אותו עקר מלהוליד: בוני. מלא יד: משב משחרי. משבעת ערוגות: בעפרייהו. עפר העולה בשרשיהם:

ונכחשיה בגווה דמרמהין. יגים חת הקדירה בקיסם של עך ששמו מרמהין: נפקא דכלבא חיורא. לואה של כלב לבן: ונגבול בנטפא.

לא ניכול. לא יאכל צואת הכלבים: דמפרק. מנתק אבריו: לגירא. חולי שקורין אשפונט״ה: גירה דליליתה. חץ של לילית. אבן שעשויה כחץ ונופלת עם הברד: ונפריה. העוקן למטה ובית יד למעלה: ונודהר מגילוית. שיהו במקום שאין נחש מלוי: אנפהא. זהו רביעית וכן שם הכלי: למורסא. הלו"ג: אהלא פלאנא. יש אהלות. אדום כמין תולעת שני: לפירחה דליבה. שלבו פורח פשמיייר בלע"ז: ברושייםה. חלות: ונשטרינהו בכמכת. ישרה אותם בכותה טרכנריי"ד בלע"ז: דלא עבר עליה ארבעין יומין. שנעשה הכותח: מרקא. מזוג במים הרבה: דפרח ליביה. שדברים חלשים הן כל אלו ומתישין כחו של אדם: ליוקרא דליבא. שלבו כבד עליו: ללרחה דליבה. כהב הלב: נינית. מינט"ח: מהני דידן. פילפלין שלנו: לכירצא. תולעים שבמעים: אטרפה דערהה. עלה של עץ ארע שקורין לוריי"ר ופריו קורין ביי"ש: ביורה דגלגילה. זרע חורוג״ה: ונליירה בשיסתג. יקשרנו בחתיכת בגד של למר גפן: וניודהר מבינחת. יוחר שלא יבלע את גרגיר הזרע: למעייניה. למיעיו: למיסר. לעלור את **סיסין.** פוליאו"ל: למשרי. לשלשל אדם עלור: וסימניך. שלה תחליף לשתות לח לשלשל ויבש לעלור: הילה. שם עשב וכשהוח לח סוכרין בו נהרות כך הלח סותם: לטחלא. שטחול שלו נפוח וגדול מחמת חולי: שב ביני דמיה. שבע עלוקות של מים בלע"ז שנשוח"ש: ליפרתה דלה היפתה. עו שלה ילדה: וניקו להדיה. יעמוד כנגדו: ואי לא. אי ליכא תנורא: ניטחייה. לההוא טחלא: ביני אורבי. יטיח אותו בכותל וידבק בין שורות הכותל וייבש שם: ולימא הכי. כי היכי דיביש האי טחלא כו': ליבקי שכנה. יטרח עד שידע היכן יש מת שמת בשבת: ליבקי. לשון בקיאות: ונשקליה לידיה. דשכבא: וניתיב להדיה טחלת. דחולה:

וניטייפיה אתלת קלחי כרבא וניבחשיה בגווזא דמרמהין וכי בשיל גווזא שבמרמהין בשיל ליה כוליה ואי לא ליתי נפקי דכלבא חיורא וניגבול בנמפא וכמה דאפשר נפקא לא ניכול דמפריק לגירא ליתי גירא דלילתא וניפכיה ונשדי מיא עלויה ונשתי ואי לא ליתי ממיא דאישתי מינייהו כלבא בליליא וניזדהר מגילויא לגילויא יאנפקא דחמרא חייא למורסא אנפקא דחמרא באהלא יתולאנא לפירחא דליבא ליתי תלת ברושייאתא דשערי ונשמרינהו בכמכא דלא עבר עילויה ארבעין יומין וניכול ונשתי אבתרייהו חמרא מרקא א"ל רב אחא מדיפתי לרבינא וכל שכן דפרח ליביה אמר ליה אנא ליוקרא דליבא אמרי לפירחא דליבא ליתי תלת ברושייאתא דחימי ונישמרינהו בדובשא וניכול ונישתי אבתרייהו חמרא חייא לצרחא דליבא יוליתי תלת ייביעי נינייא וביעתא דכמונא וביעתא דשומשימי וליכול לכאב מעי ליתי תלת מאה פלפלי אריכתא וכל יומי נשתי מאה מינייהו בחמרא רבין דמן נרש עבד לה לברתיה דרב אשי מאה וחמשין מהני דידן ואתסיא לכירצא אנפקא דחמרא באמרפא דעראה לכירצא חיורא ליתי ביזרא גלגילא וניציירה בשיםתג וניתייריה במיאי ונשתיה ונזדהר מבינתא דאי לא מנקבא לה למעייניה למיסר סיסין רטיבא במיא ילמישרא יבישתא במיא וסימנך איצא רטיבא דסכר נהרא לטחלא ליתי שב ביני דמיא ונייבשינהו במולא וכל יוָמא נישתי תרתי ותלתא בחמרא ואי לא ליתי מחלא דציפרתא דלא איפתח ונמחיא בתנורא ונוקי להדיה ונימא כי היכי דיביש האי מחלא נייבש מחליא דפלוני בר פלוניתא ואי לא נימחייה ביני אורבי דביתא חדתא ונימא הכי ואי לא יּליבקי שכבא דשכיב בשבתא ונישקליה לידיה ונותבה אמחליה ונימא כי היכי דיביש הא ידא נייבש מחליא דפלוני בר פלוניתא ואי לא ניתי ביניתא וניטווייה בי נפחא וניכליה במיא דבי נפחא ונישתי ממיא דבי נפחא ההיא עיזא דהות שתיא מיא דבי נפחא אישתחים ולא

כאב נוקב. . מלו"ג. מורסה.

לעזי רש"י

שנשואי"ש. עלוקות. קוגילו"ן. מֶרתַּדְ (פסולת פיוור"י [פייור"א]. קדחת.

מוסף רש"י

אנפקא. כלי מחזיק רכיעית (ב"מ פו.). בחומרתא. אנן הנמנאת

> אישתכח לה מחלא ואי לא ליפתח חביתא דחמרא לשמיה א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי אי אית ליה חביתא דחמרא לא אתי לקמיה דמר אלא מרגל בפת שחרית דמעליא לכולי גופיה לרושחתא ליתי אקיקא ואילווא ואספירכא ומרתכא וחומרתא דפילון ושיאפא דחמימתא ונינקט בשחקי דכיתנא בקייטא ודעמר גופנא בסיתוא ואי לא לישתי שיכרא מרקא לשיגרונא ליתי פתיא דמוניני וניגנדריה שיתין זימני אהא מטחתיה ושיתין זימני אהא מטחתיה לצמירתא ניתי תלת ניטופייתא מישחא דכופרא ותלת ניטופייתא איצרא דכרתי ותלת נימופייתא דחמרא נקידא ולישדי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום ואי לא ליתי אונא דזיקא ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדדין ואי לא ליתי חומא דזהוריתא דשדתיה דומה בת דומה וליתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדדין ואי לא ליתי כינה יידוכר ונקבה יוליתלי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום וכי משתין נשתין אסיסנא יבישתא בצינורא דדשא ונעיין בחומרתא דנפק' מיניה דמעליא לכולהו צימרא לצימרא ברא ליתי תלתא גריבי סופלי ותלתא גריבי אטרף אדרא ונישלוקינהו כל חד לחודיה וליתיב בינייהו ולתבינהו בתרתי משיכלי וניתי פתורא וגנח עילויה וניקום מעילוי האי ולותיב עילוי האי ומעילוי האי ולותיב עילוי האי עד דניסק ביה הבלא ולסחי שמינייהו וכי שתי ממיא דאדרא לישתי ממיא דסופלי לא לישתי משום דמיעקרי לצימרא גוונא ליתי שבעה בוני דסילקא משב משארי ונישלוקינהו בעפרייהו וניכול ונישתי אטרף אדרא בשיכרא או